

Ebba Strange (SF):

Også fra SFs side indser vi, at det kan være nødvendigt med regler i straffeloven, der retter sig mod datakriminalitet, men jeg må indrømme, at jeg er lidt forbavset over, at alle de foregående ordførere har ment, at det behøver at gå så kolossalt hurtigt, at vi er færdige før sommerferien. Jeg er gået herop på talerstolen med det synspunkt, at det er udmærket, vi har fået forslaget nu, men lad os nu give os tid til at se, om det er på denne måde, det skal gøres.

Der er jo tale om – det giver selvfølgelig en styrke til lovforslaget – at ministeren har fulgt straffelovrådets forslag, men vi har ingen høringssvar fået, og dem ville jeg forfærdelig gerne se, inden jeg lagde mig endeligt fast. Samtidig har vi ministerens ord i fremsættelsestalen for, at så vidt det er politiet bekendt, har vi ikke indtil nu været ude for omfattende datakriminalitet, og at hovedparten af den datakriminalitet, der er blevet registreret i Danmark, har kunnet opfanges af de eksisterende straffelovsbestemmelser. Derfor undrer det mig altså lidt med den kolossale hast, de andre ordførere har givet udtryk for.

Jeg vil godt i forlængelse af, hvad andre ordførere har sagt, sige, at jeg mener også, at vi skal være meget opmærksomme på, hvor meget sikkerhedsforanstaltningerne for private registre kan forbedres, og hvor meget vi skal stille krav om at de bliver forbedret. Hr. Hagen Hagensen var utilbøjelig til at kriminalisere det, at man ikke opfylder sikkerhedsbestemmelserne, men det fremgår ganske tydeligt af ministerens bemærkninger, at hvor sikkerheden ved de offentlige registre er stor, så stor, at der ikke er tale om nogen kriminalitet, så vidt jeg forstår, på det område – i hvert fald ikke noget, der betyder noget – er den meget ringere ved de private registre.

Jeg så gerne, å propos det, hr. Bjørn Elmquist sagde, at vi havde overstået vores registerkonference, inden vi tog endelig stilling til disse ting. Jeg beklager også, at den ikke kunne finde sted i går, men der var jo en del af folketingsmedlemmerne, der ikke syntes, de havde tid til at komme, så det er der ikke noget at gøre ved. Jeg mener, det er noget, vi skal være meget opmærksomme på, inden vi beslutter os for, hvordan straffelovsbestemmelserne skal se ud.

Så kort om de enkelte bestemmelser.

Jeg forstår ikke, hvorfor det er nødvendigt i § 193, stk. 1, at fordoble strafferammen fra 3 år til 6 år. Det er vi ikke tilhængere af i SF, og vi synes ikke, at det er begrundet tilstrækkeligt i forslaget.

Vi vil også stille nogle spørgsmål om, hvorfor man har benyttet lejligheden til at foreslå de øvrige ændringer i § 193.

Som hr. Jimmy Stahr helt tydeligt sagde, går lovforslaget i meget høj grad ud på at beskytte industrihemmeligheder, beskytte virksomheders oplagrede data. Det er vi helt enige i at vi skal gøre, men vi vil sætte spørgsmålstegn ved den forhøjede strafferamme på 2 år, når man har skaffet sig adgang til en virksomheds erhvervshemmeligheder. Vi synes, at det at skaffe sig adgang til følsomme personlige oplysninger er en lige så stor forbrydelse, og vi forstår ikke rigtig, hvorfor der ikke i lige så høj grad skal gælde en forhøjet strafferamme her som for industrispionagen.

Med disse bemærkninger vil vi selvfølgelig gå i gang med udvalgsarbejdet. Vi vil se at få opklaret de ting, vi er usikre på. Vi vil stille spørgsmål om de ting, vi er imod. Vi vil afvente høringssvarene. Men som sagt: fra vores side er der ingen hast med at få forslaget igennem i denne samling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

For den radikale gruppe er der ingen diskussion om, at vi her er inde på et område, hvor vi er nødt til at tage den moderne teknik alvorligt og derfor også må tage spørgsmålet om datakriminalitet op. Vi er positivt indstillet over for, at det gennem bestemmelserne i straffeloven tydeligere skal understreges, at griber man ind i datareguleringerne og på uretmæssig vis prøver at skaffe sig viden, ja, så er det strafbart.

Der er én side af sagen, jeg godt vil tage op. Det er naturligvis, om de strafferammer, man har foreslået, er de rigtige. Men der er også den anden side af sagen, nemlig at der allerede i vore love om disse dataområder står, at de, der opretter registre eller bruger disse data, har pligt til at sikre dem, sådan at man ikke uden videre kan nå dem.

Spørgsmålet er for mig, om det ikke var rimeligt at fastsætte – jeg har brugt udtrykket om det andetsteds – nogle krasse bøder, hvis